

hver Valgdag, saa maatte det være gaaet dem meget ilde, og de er dog gaaet frem fra Valg til Valg. Da de nylig i Norge havde Valg, havde Højre- og Venstrebladene herhjemme stillet Horoskopet og sagt: Selvfølgelig vil det gaa Socialdemokraterne i Norge galt! Da saa Valget var overtaaet, sagde de: Det var mærkværdigt, vi kan ikke forstaa det, men det var Socialdemokratiet, der tog hele Gevinsten deroppe, og det gjorde de, saadan som de plejer ved tidligere Valg.

Hvis det virkelig var alvorligt ment, hvad der under Grundlovskampen blev sagt fra Højres og de ængstelige Venstremænds Side, at naar Grundloven var gennemført, vilde Kampen staa for eller imod Socialdemokraterne, saa tror jeg, at det, der sker i denne Tid, ikke just vil være det bedste Grundlag for de Herrer i deres Kamp mod Socialdemokratiet. Naar vi i de kommende Dage skal til at tale om, hvorvidt det er godt, at Jorden, Samfærdelsesmidlerne og Produktionsmidlerne er i Samfundets Eje, eller om det er bedre, at de ejes af private, og man skal til at føre Beviser, saa maa man huske, hvorledes det gik med det private Initiativ i de vanskelige Tider. Nu hørte vi det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sige, at nu begynder det endelig at gaa derhen, hvor han vilde have det, det skal være Kommunen og Staten, der skal ordne de forskellige Spørgsmaal, det skal ikke være Landbruget og ikke Skibsfarten, men det skal være Staten og Kommunen. Da Verdenskrigen udbrød, var de første, der meldte sig hos Staten om Støtte, Landbruget og Skibsfarten, idet de talte om, hvor vanskeligt de var stillede, og hvilke vanskelige Forhold de gik i Møde. Skibsfarten var lige ved at indstille Virksomheden og opankrede Skibene i Københavns Havn paa et Tidspunkt, hvor der var god Grund til at faa de flest mulige Varer hjem fra Udlandet, og Landbruget erklærede, at kunde man komme over Krigssituationen uden at tabe alt for meget, skulde man ikke klage. I Dag lyder Beklagelserne fra Skibsfarten og Landbruget fremdeles; i Dag klager Skibsfarten over, at der er gjort Indgreb i deres Rettigheder, fordi de ikke kan faa Lov til at sælge Skibe og derved yderligere sætte Fragterne op, og Landbruget klager over ikke at kunne faa Lov til at tjene endnu mere, end det gør. Det ærede Medlem sagde, at det var bedre, om Socialdemokraterne rettede deres Kritik mod den stærke Kursstigning bl. a. indenfor Dampskibsselskaberne. En saadan Kritik

retter Socialdemokratiet, men der er en anden Ting, der ogsaa maa regnes med, og det er den, at medens det ærede Medlem staa og fortæller, hvilken Uret der sker Landbruget ved de Foranstaltninger, der er truffene, og hvorledes Utrygheden har medført, at man paa Landet næsten ikke ved, hvorledes man skal stille sig, saa har man dog en Maalestok for Utrygheden. Lad os en Gang se paa de Ejendomshandeler, der har fundet Sted i det sidste halve Aar. Der blev i Nærheden af Horsens fornylig solgt en Ejendom paa 260 Tdr. Land for 320,000 Kr. Den blev for 2 Aar siden solgt for 206,000 Kr., saa at der altsaa var en Prisstigning paa 114,000 Kr. paa den Landejendom. Dette er ikke et isoleret Fænomen, det gælder alle Landejendomme, Landejendommene stiger ustandseligt i Pris, der er en vældig Prisstigning paa dem. Men hvis nu det ærede Medlems Mening er rigtig, at det danske Landbrug befinder sig i en Utryghedstilstand og er ængsteligt for den Udvikling, Forholdene har taget, maa man jo gaa ud fra, at Ejendommene daler i Værdi. Det forekommer mig, at Værdimaaleren for Landejendomme er ganske den samme som for Aktieforetagerne, nemlig at man regner ud, om der kan tjenes nogle Penge i de kommende Dage, om der er nogen Udsigt til Avance, og derefter betaler man Ejendommene.

Men det, som forekommer mig at være et Lyspunkt for Øjeblikket, er dette, at de danske Husmænd i Virkeligheden har Forstaaelsen af, at deres Kaar er saadanne, at de har Raad til at bringe Ofre, for at den almindelige Befolkning kan faa de danske Landbrugsprodukter. Vi er saa lykkelige her i Danmark, at vi fremstiller flere Landbrugsprodukter, end vi har Brug for, vi er saa lykkelige, at der er mere end nok til alle herhjemme, saa at der ogsaa er Plads for en rigelig Udførsel. Nu staa det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og beklager sig og er saa ked af det ved Tanken om, hvorledes det skal gaa med vore engelske Kunder. Men hvem er det da, der spiser fra de engelske Kunder? Ja, tænk, det er de Danske, og man kan ikke faa Ministeren til at sige, at vi i Danmark skal spise amerikansk Flæsk, for at vi kan sælge vort eget Flæsk til Udlandet. Det bliver dog vistnok noget vanskeligt, naar man bagefter skal til at fortælle om det lyksalige ved det private Initiativ og om det rigtige i, at Skibsfart er paa private Hænder, naar den i en vanskelig Situation, hvor det kniber for Befolkningen med at faa Varer til en rimelig Pris,